

La cantant i compositora canària d'adopció catalana, Dàcil López, presentarà el seu disc de debut aquest divendres, a dos quarts d'11 de la nit, al Racó de La Palma. 'El círculo del amor' és una òpera prima que destaca per la seva barreja d'estils i cultures, amb una predominància del jazz, i que ha estat lloat per la crítica musical, amb una presència especial al programa del Capitan Nemo, de Radio 3. Dàcil López ha estudiat a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i properament s'incorporarà com a professora de cant modern al conservatori de Reus. Mantenim una entrevista amb ella...

L'han definida com l'Amy Winehouse canària. Li agrada?

És un gran honor. Les dues tenim molta influència de la música soul.

Es poden posar etiquetes al seu disc de debut, 'El círculo del amor'?

Al butlletí de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya és descrit com original, fresc, calidoscòpic i amb molta força i llum. Sobretot, conté una gran qualitat musical, gràcies també a què porto una banda de primer nivell.

Com es treballa amb la barreja d'estils musicals, present en el seu primer àlbum?

És una conseqüència natural del fet de tenir moltes influències de gèneres i estils musicals diferents. He treballat sense por per combinar elements diversos i confiant en què la barreja resultant hagi donat una personalitat pròpia al producte. Aquest procés em resulta molt interessant.

Al disc destaca un component multicultural. Què busca amb això?

Més que buscar quelcom, preferiria referir-me a haver trobat alguna cosa. Com deia, és un reflex de la meva inquietud cap a cultures i estètiques diferents. És molt més divertit i enriquidor agafar allò que més et sedueix de cada cultura.

La veu que s'escolta al seu treball prové directament del soul i el jazz dels afroamericans, però vostè és blanca i de les illes Canàries.

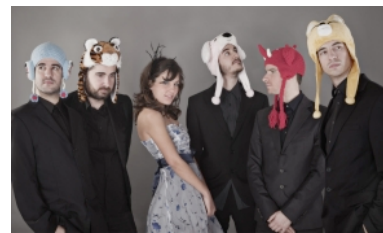
Efectivament. Cada persona es construeix a partir d'un conjunt d'elements amb els quals s'identifica. La natura és tan imprevisible i sorprenent que a vegades persones com jo, que no hem nascut als Estats Units, podem vibrar al màxim amb una música que no és tradicional al nostre lloc d'origen. La sensibilitat no coneix color de pell. Crec que, afortunadament, no hi ha fronteres per a la lliure circulació de cultura, un fet que ens enriqueix a tots i totes.

El músic a l'Estat espanyol és sovint autodidacta, però vostè té uns estudis formatius sòlids. Aquest fet s'ha fet palès al disc?

M'ha anat molt bé tenir un recolzament acadèmic, que m'ha ensenyat un mètode d'estudi. Altres músics ofereixen molta qualitat sent autodidactes, cosa que demostra que aprendre és una qüestió de voluntat. En la tradició de la música popular, els músics sempre s'han hagut de buscar la vida per tenir formació, ja que fins fa poc no hi havia estudis reglats. A més, queda molta feina per fer en aquest sentit. Falten més places i més suport institucional. He tingut sort de poder estudiar amb molt bons professors i sobretot de conèixer els grans músics que acompanyen a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

Són vàlides les dues vies (acadèmica i autodidacta) per arribar a triomfar?

Evidentment. Tot i que al meu parer, un artista és més que un músic o pintor. Es tracta d'una sensibilitat que es porta dins i es desenvolupa per la via que sigui.

Dàcil López, amb el seu grup de músics Rosazul Promo

Les lletres del disc són en anglès, català i castellà. No creu que això pot despistar al públic?

Sovint es considera l'oient, i permeti'm l'expressió, més 'tonto' del que realment és. El públic d'avui en dia està constituït per persones que reben influències de moltes cultures, ja sigui a través de la xarxa o de la relació amb persones del teu entorn. És qüestió de poc temps que els artistes presentin propostes en diferents idiomes.

Quin tipus d'actuació farà a la Palma?

Farem una actuació amb un estima especial, ja que el bateria del grup, Joan Terol, és reusenc. En cert sentit, tocarem a casa. A més, a partir del proper dilluns comença una nova etapa de relació amb la ciutat, ja que començo oficialment a impartir classes de cant modern al Conservatori de Reus. Així que em convertiré en una reusenca d'adopció, amb ganes d'aportar el millor de mi mateix a la ciutat. Tornant al concert, aquest serà de molta qualitat, original, estèticament divertit, insòlit i amb molt d'amor i respecte pel públic, amb qui crearem una relació de proximitat i confiança. Serà una actuació màgica.

'El círculo del amor' és un disc autoeditat. Ho considera com una via vàlida per evitar la marginació dels artistes amb estils més o menys independents?

Tenia molt clar que volia autoeditar-me, ja que era una manera d'anar per feina sense haver de començar el difícil camí de trobar una discogràfica. Avui en dia, aquest sector està en crisi i l'autoedició és una bona opció per a molts musics, especialment aquells que fan primers treballs com a líders. Evidentment, aquesta elecció et permet la màxima llibertat creativa. De totes maneres, no em tanco en absolut a la possibilitat de trobar una discogràfica que estigui interessada en la meua proposta. Segurament, per al proper disc serà una opció a considerar. Sí que és cert que una proposta innovadora costa d'arribar en un primer moment, ja que les empreses discogràfiques busquen, en primer terme, assegurar-se un negoci. Resulta important tenir molt clar quin és el preu de cadascuna de les opcions i valorar si valen la pena.

El disc es ven a través d'iTunes i del web, i es pot escoltar per Spotify... No creu en el disc compacte?

Sí que crec en el CD. De fet, la distribució en certes botigues, com FNAC, és imminent. Però crec més en la distribució a través de la xarxa, que et pot donar una bona empenta inicial. Després d'una bona promoció, arriba el moment de distribuir el treball per les botigues. Ara mateix, 'El círculo del amor' es pot aconseguir als concerts i a través d'iTunes i d'Spotify, mitjans molt populars i de ràpid accés.